



DMK

misijonški zvonček

+++ Glasilo novomeškega Misijonskega kročka +++

Leto II. - Novo mesto, 15. II. 1945. - Štev. 4.

Fredraji misijonarčki!

(Iz pisma fr. Bazilija novomeškega misijonarč.)

Najprej lepe misijonske pozdrave. Po dolgem času se vam zopet oglašam.

Ko sem zvedel vest o smrti p. Silvina, me je spreletelo. Vaš dobri, skrbni oče je odšel k ljubemu Bogu po plačilo. Tudi za trud, ki ga je imel z Vami, je prejel svoje. Vi pa molite za njegovo dušo in obljubite Vsemogočnemu Bogu, da boste ostali zvesti naukom, katere Vaš je on tako vneto učil. Ohranite misijonsko gorečnost, ki je zagorela v vaših srcih po besedah p. voditelja! Čuvajte njen ogenj in nalaagajte nanj, da ne bo ugasnil, ampak gorel z vedno večjimi in lepšimi plamenom. Milost božja je ta ogenj: hvaležni bodite Gospoda zanjo!

Vičite, dragi misijonarčki! Zolito je naš sveta otrok,

ki o misijonih niso bili pojma. Vi pa ste že tako sladi zvedeli, koliko dobrega lahko za nas storite. Le tako najprej zlata knjiga življenja je vsak dan odprta in vaši angelčki varuhi vpisujejo vanjo vaše dobre dela. Sam bog ve, koliko pogankov so že revile vaše skritve... Ali ste že kdaj pomislili na to? - Blagrujete Vas, dragi moji!

Oprostite, da vam vodstvo F M Z v kolikor se deluje tako malo pošilja. Saj sami veste, kakšne zveze so sedaj z Novim mestom.¹⁾ Tudi ni nikogar, ki bi skrbel zato! - Po Ljubljani se za p. Baptista, ki je obhajal lani 70-letnico, veliko moli. Tudi Vi ne zaostajajte za Ljubljano! Saj je bolelec, vaš sorojak!

V upanju, da boste pismo prejeli vas vse prav lepo pozdravljam v Kristusu!

1) Temveč zveze izamo pa Vaš misijonski prijatelj
z M D Z, ki nam tudi pošilja fr. Bazilij
nekaj svojih publikacij.

Ne bodi f i g a - m o ž !

Ne smes biti urst, ki ga vsak veter zna jel
Ce das besedo, da noš storil kako delo, je moraš storiti. Ne smes sneti besede, ker drugače nisi moš - beseda, ampak f i g a - m o ž .

Isto velja o tebi, če se vpises v kako organizacijo, potem pa ne hodiš redno na sestanke in se tudi ne opraviči. Vzemi si k srcu besede, ki jih izreka stari nami Janezek v igrici "Misijonski pakt":

"Koliko lepih zgodb si mi že povedala in sem jih slišal o tem poklicu. Ves, in sem zlicnil: misijonar bom, drugi Beraga. Bogu samemu sem obljubil in ne bom f i g a m o ž !"

Lep zinski dan...

Metka in Darko imata nove sani. Mankata se. Kako drčijo sanke po strahci; očevalo, da jima noska ne zurahteta! Ko pa se poseni vzpešaj njata razaj na hrib, kramljata to in ono.

"Bin, bon. Bin, bon!"

"Saj pa to?" vprašujoče in zabudeno pogleda Darko proti zvoniku. Radi Metka prisluhne. Čudno se jima zdi, saj naj poseni zvon pri požarni cerkvi.

A če se prikaže mama in očitajoče pokliče: "Kako pa to, da še nista prišla domov? Saj sem vama dovolila samo za pol ure! Ne vesta, če bo sedaj pri sv. Ožbaltu duhovna obnova za vse člane misijonskega krožka!"

Darko in Metka sta to dobro vedela, s napravila sta se nevedna. Kada bi se še sankala. Metki je zdrnila iz očesa debela solza trne in brezbržnosti do misijonov...

"Le naskok, otroka, naskok in boj samoljubju. Žrtvice za misijone, če hočeta, da bo kaj iz vaju!"

Darko in Metka sta se opogubila, obrzka sta se jima razjasnila. Pognala sta sanke v shrambo in se odpravila v cerkev.

Napovedala sta boj nesposobnemu samoljubju in sklenila - naskok za misijone...

L. G.:

Misijonska misel in brezbožni

komunizem

Brezbožni komunizem, ki sloni na materializmu, ne more imeti umevanja za misijonsko misel. Materializem namreč priznava samo snov ali gnoto, ne pa duha. Zanj obstoji le bedno, minljivo življenje na zemlji, ki bo pa kljub kakim večjim socijalnim reformam še vedno ostalo bedno, če radi tega, ker trpljenja ne bo mogoče odpraviti.

Posleden materijalist taji Boga, neusrijivo dušo, večno življenje po telesni smrti in odgovornost pred večnim Sodnikom. Zaradi tega prezira božje zapovedi in se jim ne pokori. Poštenje in greh so vanj prazne besede. Gorje pa človeštvu, če bi se po bez krivem nauku ravnalo! Ničče se bi bil več varan pred sočlovekom, ki bi ga lahko ubil, su celal krivice - a bi ga zato ne zadela roka božje pravice, če bi utel roki človeške pravice.

Ker je borej materijalistu, oziroma brezbožnemu komunistu tuje vse tisto, kar uci vera, ker ne uzeva nič nadzemskega, ker mu tudi ni mar poštenega življenja, se ne more navduševati za misijonsko delo. Če ga že ne bo preganjal, bo šel s prezirom mimo njega.

Zalna akademija za pokojnim p. Silvinom.

(Ž.)

Skoraj gračilo se je že, ko so se dvakrat začeli zbirati igralci in občinstvo k prireditvi: Prvič starejši, drugič mladina. - Zalna komemoracija za p. Silvinom! Kdo bi si to mislil pred dvema mesecema, ko je bil še pokojni pater živ in zdrav, dobre volje sed nami! Sedaj počiva njegovo telo v hladni zemlji, duša njegova pa srečna gleda obličje Gospodovo.

Franciškanaska dvorana se je vsakokrat tako napolnila, da je jelo primanjkovati prostora.

Misijonarček v beli križarski obleki je stražil na odru; križ s slovensko trobojnico je visel na steni, poleg njega pa simboli duhovništva: Kelih, stola, knjiga...

Ob pol 9h se je pričelo. Uvodna deklamacija je bila "Requiescat in pace - Spominjaj se smrti!". Vratilo se je petje glasbenega pevkega zbora; dobro sta učinkovala govora kongreganista in kongreganistinje, istotako deklamacije: Grobovituljo, Oljki, V pepelnični noči in govor o zgodovini misijonskega krožka v Novem mestu, ki ga je vodil p. Silvin.

Zlasti misijonarčki so mu bili dragi prijatelji. Pater Silvin se je živo zavedal, da ne more biti dober katoličan, kdor omalovažuje ali s nezanimanjem odklanja misijon. akcije Cerkve, zato je posebno skrb posvečal najmlajšim. "Prišla sva misijonarčka mala, da v grenkožalostni spomin, ko nam umri je naš Silvin, bi lučko majhno tu prižgala..." sta se s prizorikom poslovlila klarica in križar od drugega voditelja. = =